

DÜNYA ÇAPINDA 1 NUMARALI ÇOKSATAN

SARAH J.
MAAS

ŞAFAK
KULESİ

DÜNYADA
25 MİLYONU
AŞKIN
SATIŞ!

DE
X

DEX TARAFINDAN YAYIMLANAN KİTAPLARI

Cam Şato serisi

Cam Şato
Karanlık Taç
Ateşin Vârisi
Gölgeler Kraliçesi
Fırtınalar İmparatorluğu
Şafak Kulesi
Kül Krallığı
Suikastçının Hançeri

Dikenler ve Güller Sarayı serisi

Dikenler ve Güller Sarayı
Sis ve Öfke Sarayı
Kanatlar ve Küller Sarayı
Buz ve Yıldızıışı Sarayı
Gümüş Alevler Sokağı

Hilal Şehir serisi

Toprak ve Kan Hanesi
Göküzü ve Nefes Hanesi
Alev ve Gölge Hanesi

ŞAFAK KULESİ

Orijinal adı: *Tower of Dawn*

© 2017, Sarah J. Maas

Yazan: Sarah J. Maas

Çeviren: Deniz Başkaya

Yayına hazırlayan: Senem Kale

Türkiye Yayın Hakları: © Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Bu kitap Nurcihan Kesim Telif Hakları Ajansı aracılığıyla Bloomsbury Publishing Inc.'den alınmıştır.

1. baskı / Ağustos 2019

Şömişli sert kapak: 1. baskı / Eylül 2026 / ISBN 978-625-5572-50-9

Her 2000 adet bir baskı olarak kabul edilmektedir.

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Jim Tierney

Harita illüstrasyonu: Charlie Bowater

Kapak uygulama: Yeşim Ercan Aydın

Sayfa uygulama: Havva Alp

Baskı: İmak Ofset Basım Yayın Anonim Şirketi

Akçaburgaz Mahallesi 137. Sokak No :12

Esenyurt/İstanbul

Sertifika No: 71320

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

DÜNYA ÇAPINDA 1 NUMARALI ÇOKSATAN

SARAH J.
MAAS

ŞAFAK
KULESİ

Çeviren: Deniz Başkaya

DE
X

*Dağları ve denizleri aşan,
etkileyici öyküsü en sevdiğim destan olan
büyükannem Camilla için*

DAR DENİZ

ANTICA

AKSARA
VAHASI

YAKUT
ADALAR

ASIMIL
DAĞLARI

KIZ KARDEŞ YOLU

TAVAN
DAĞLARI

DORGOS
ERİDUN'DAKİ
KUŞ
YUVASI

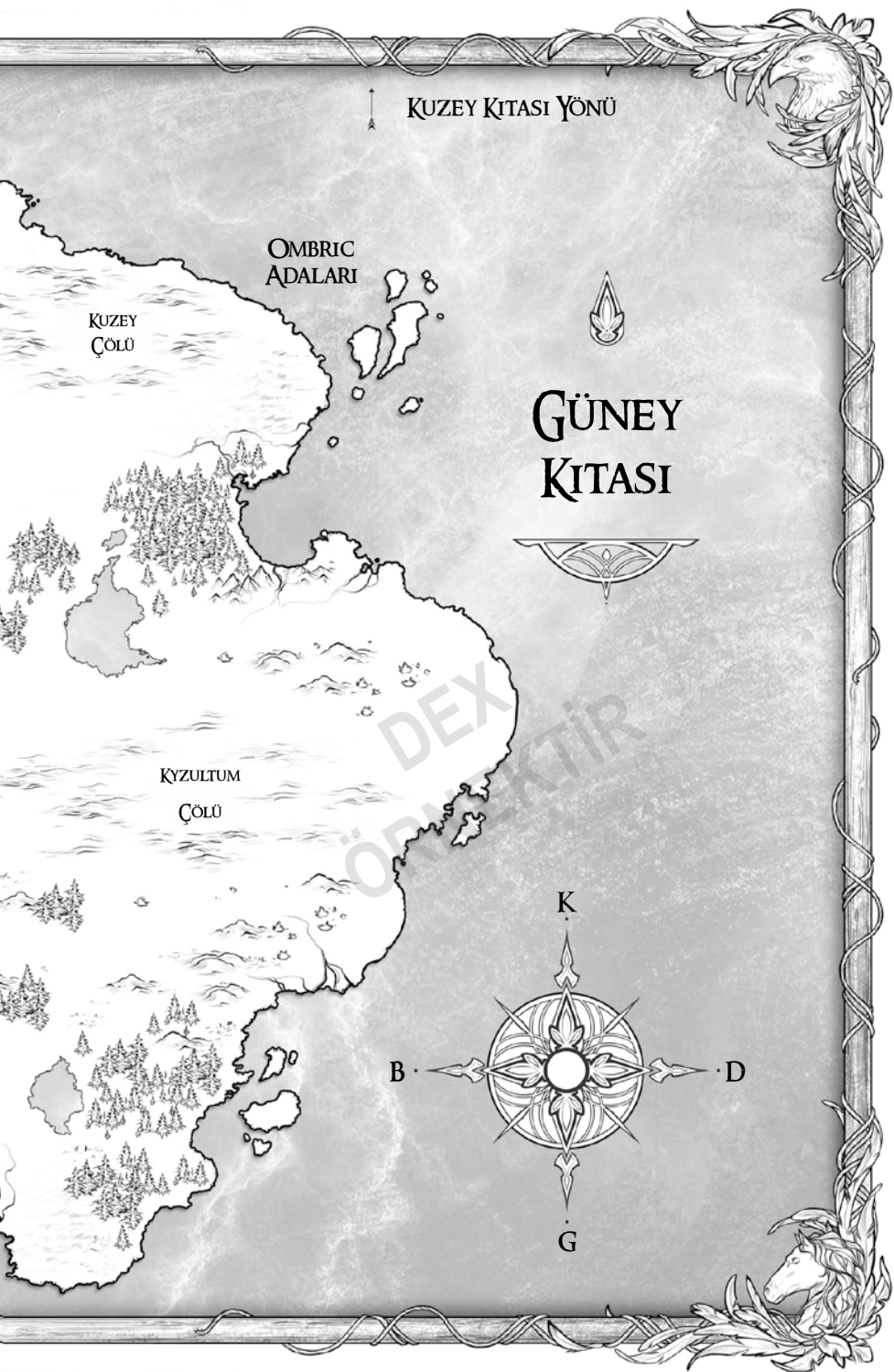
DAGUL
KAYALIKLARI

EİDOLON GÖZETLEME KULESİ

ÂLİM YOLU

BALRUHN

TIGANA

BİRİNCİ KISIM
TANRILARIN ŞEHİRİ

Eski Kraliyet Muhafız Kıtası Yüzbaşısı, şimdi ise kısa süre önce taç giyen Adarlan Kralı'nın Kral Eli olan Chaol Westfall tüm seslerden daha çok nefret ettiği bir ses olduğunu keşfetmişti.

Tekerleklerin sesi.

Özellikle de tekerleklerin fırtınaların dövdüğü sularda son üç haftayı geçirdiği geminin kalasları üzerinde çıkardıkları takırtılar. Şimdi ise Güney Kıtası'nın Kağanı'nın Antica'daki ışıltılı sarayının mermer zeminlerinde ve girift mozaiklerinde çıkardıkları tıkırtılar.

Artık hem hapishanesi hem de dünyayı görmek için tek yolu olduğuna hükmettiği tekerlekli sandalyesinde oturmak dışında yapacak bir şeyi olmayan Chaol, şehrin sayısız tepelerinin birine tünemiş geniş sarayın ayrıntılarına göz gezdirdi. Kullanılan tüm malzeme kağanın güçlü imparatorluğunun farklı bir parçasından getirilmiş ve o farklı bölgelerin şerefine inşa edilmişti:

Chaol'un sandalyesinin tekerleklerinin üzerlerinde tıkırdadığı cilalı, yeşil, taş zemin döşemeleri kıtanın güneybatısındaki madenlerden çıkan taşlardan yontulmuştu. Devasa ağaçlar şeklinde oyulmuş kırmızı sütunların en üst dalları yüksek ve kubbeli (hepsi de uçsuz bucaksız kabul salonunun parçası olan) tavanlara uzanıyordu. Sütunlar kuzeydoğuda çöllerinin kumlarından yapılmıştı.

Yeşil mermerin içine serpiştirilmiş mozaikler Tiganalı ustaların elinden çıkmıştı. Tigana kıtanın dağlık güney ucunda kalan, kağanın gözde şehirlerinden biriydi. Mozaiklerin her birinde hakanlığın zengin, acımasız ve ihtişamlı geçmişinden bir sahne canlandırılmıştı: Atlı, göçebe halkın kıtanın doğu topraklarındaki çimlerle kaplı stepelerde geçirdiği yüzyıllar, dağınık kabileleri birleştirip kıtayı parça parça ele geçiren bir fetih gücü yaratan ve büyük bir imparatorluk kuracak kadar kurnaz ve stratejik zekâyâ sahip ilk kağanın başa geçişi. Ardından o zamanlardan bu yana geçen üç yüzyılın tasvirleri: İmparatorluğu genişleten, refahı toprakları içindeki yüz bölgeye dağıtan, o bölgeleri birleştirmek için sayısız köprü ve yol inşa eden, devasa kıtaya titizlikle ve şeffaflıkla hükmeden çeşitli kağanlar.

Salonda toplanan saray meclisinin fısıltıları oymalı sütunlar ve tepedeki yaldızlı kubbeler arasında yankılanırken Chaol belki de mozaiklerin Adarlan'ın ne olabileceğine dair bir fikir verdiğini düşündü. Başında bu dünyayı kendi türü için bir ziyafet alanına dönüştürmeye baş koyan bir iblis kralı tarafından kontrol edilen bir hükümdar olmasa Adarlan böyle bir imparatorluğa dönüşebilirdi belki.

Chaol başını çevirip ifadesiz bir suratla arkasında duran ve tekerlekli sandalyesini iten Nesryn'e baktı. Nesryn'in kağanın geniş evine ilgi gösterdiğine dair tek ipucu çevrelerindeki tüm yüzlere, pencerelere ve kolonlara çevirdiği gözleriydi.

O gün için en iyi giysilerini kuşanmışlardı. Yeni atanan Muhafız Kıtası Yüzbaşısı üzerindeki kırmızı ve altın sarısı üniformasıyla gerçekten göz alıcı görünüyordu. Dorian'ın bulup çıkardığı üniformanın Chaol'un bir zamanlar büyük bir gururla giydiği üniformalarından biri olduğundan haberi de yoktu.

Chaol başta siyah giymek istemişti, bunun tek nedeni renklerle arasının olmaması, renkli giysileri içinde kendini rahat hissetmemesiydi. Fakat siyah Erawan'ın Valg'lerin etkisi altına giren muhafızlarının rengi olmuştu. Rifthold'da terör estirirken üzerlerinde o siyah üniformalar vardı. Chaol'un adamlarını yakalayıp onlara işkence ederlerken, onları katlederlerken.

Sonrasında onları rüzgârda sallansınlar diye saray kapılarına astıklarında da.

Chaol oraya gelirlerken ne sokaklarda ne de sarayda Antica muhafızlarına bakabilmişti. Muhafızlar gururlu ve tetikte görünüyordular; sırtlarında kılıçları, kemerlerinde bıçakları vardı. O anda bile Chaol muhafızların salonda nöbet tuttuklarından emin olduğu, noktalara bakma arzusunu bastırıyordu. Chaol da olsa adamlarını tam oralara yerleştirdi. Hiç şüphesiz o da ayakta dikilip yabancı bir krallığın elçilerinin ziyareti sırasında olup bitenlere dikkat kesilirdi.

Nesryn gözlerini Chaol'un gözlerine çevirdi. O simsiyah gözlerde soğuk bir bakış vardı. Hiç kırılmıyorlardı da. Omuzlarına düşen siyah saçları her adımında sallanıyordu. Güzel, ciddi yüzünde gerginlikten eser yoktu. Dünyanın en güçlü adamlarından biriyle buluşacaklarına dair hiçbir ipucu da. Hiç şüphesiz Adarlan ve Terrasen'den kendi topraklarına sıçrayan savaşta onların kıtasının kaderini değiştirebilecek bir adamdı o.

Chaol tek kelime etmeden yüzünü karşıya çevirdi. Nesryn ona duvarların, sütunların ve kemerli geçitlerin gözleri, kulakları ve ağızları olduğu uyarısında bulunmuştu.

Chaol'u güçbela giymeye karar verdiği giysilerle –açık kahverengi pantolon; dizlerine varan, kestane rengi çizmeler; en kaliteli ipekten fakat koyu renkli, mavi-yeşil bir gömlek– oynamaktan alıkoyan sırf bu düşünceydi. Ceketi yeterince sadeydi. Fiyatını açık eden sadece öndeki ince, pirinç tokalar ile yakasındaki ve kenarlarındaki incelikli, altın rengi ipliklerin ışıltısıydı. Chaol'un deri kemerinde kılıç yoktu; ona güven veren silahın yokluğu yerinde olmayan bir kol hissi yaratıyordu.

Ya da yerinde olmayan bacaklar.

İki görev. Orada Chaol'un iki görevi vardı. Hangisinin diğerinden daha imkânsız olduğundan ise emin değildi:

Kağan ve onun vâris adaylarını Erawan'e karşı savaşta kalabalık ordularını onlara emanet etmeye ikna etmek mi...

Yoksa Torre Cesme'de Chaol'un yeniden yürümesini sağlamanın bir yolunu bulabilecek bir şifacı bulmak mı?

Onu –bunu düşünürken içini epey bir tiksinti sardı– düzeltmek için.

O sözcükten nefret ediyordu. Neredeyse tekerleklerin tıkırtıları kadar çok. *Düzeltmek*. Efsanevi şifacılarından ricası bunu yapmaları olsa da sözcük sinir bozucuydu; midesini altüst ediyordu.

Nesryn ikisini rıhtımdan alıp Antica'nın önce kıvrımlı ve tozlu kaldırım taşlarıyla kaplı sokaklarından, sonra da yokuşlu bulvardan geçirip sarayın kubbelerine ve otuz altı minaresine neredeyse hiç ses çıkarmadan ulaştıran hizmetkârların peşinden giderken Chaol sözcüğü ve düşüncesi zihninden attı.

Beyaz kumaşlar –ipekten keçeye, keçeden ketene– sayısız pencereden, fenerden ve kapılardan sarkıyordu. Nesryn fısıltıyla bunun nedeninin muhtemelen yakınlarda ölen bir resmi görevli ya da kraliyet ailesinden uzak bir akraba olduğunu söylemişti. Ölümle ilgili ayinler farklılık göstermekle birlikte sıklıkla artık hakanlığın hükmü altında olan birçok krallığın ve bölgenin ayinlerinin harmanlanmış haliydi. Fakat beyaz kumaş kağanın halkı steplerde birçok dolaşırken ve ölümlerini göğün bekçiliği altında defnettikleri zamanlardan kalma kadim bir gelenektir.

İçinden geçtikleri şehir ise kasvetten uzaktı. İnsanlar çok çeşitli giysiler içinde bir yerden diğerine koşuşturuyor, sokak satıcıları mallarını satmak için bağılıyor, ahşap ve taş tapınaklardaki rahip yardımcılar –Nesryn'in belirttiği gibi Antica'da her tanrıya ait bir ev vardı– hâlâ sokaktakileri davet ediyorlardı. Tüm bunlar, hatta saray, güney tepelerinden birinin üzerindeki soluk taşlı kule tarafından gözütülüyordu.

Torre. Kulede dünyanın en iyi ölümlü şifacıları vardı. Chaol faytonun pencerelerinden kuleye bakmamak için kendisini uzunca süre zorlamıştı. Devasa kule Antica'da her sokaktan ve her açıdan görünür olsa da. Hizmetkârlardan hiçbiri kağanın sarayıyla yarışan kulenin baskın varlığından bahsetmemişlerdi bile.

Hayır, hizmetkârlar saraya kadar yaptıkları yolculuk boyunca pek bir şey söylememişler, hatta kuru rüzgârda dalgalanan yas bayrakları hakkında bile tek söz etmemişlerdi. Hepsi de sessiz

kalmıştı. Hem kadınlar hem erkekler. Koyu renkli saçları parlak ve düzdü. Hepsinin üzerinde bol pantolonlar; kenarları soluk altın sarısı, kobalt mavisi ve kan kırmızısı, dökümlü ceketler vardı. Parayla çalışan hizmetkârlardı onlar. Fakat hepsi de bir zamanlar kağanın atalarının sahibi oldukları kölelerin torunlarıydı. Ta ki öngörülü ve yenilikçi bir önceki kağan bir nesil öncesinde köleliği yasaklayana dek. Kadının imparatorlukta yaptığı sayısız reformdan biriydi bu. Kağan kölelerini serbest bıraksa da onları maaşlı hizmetkârlar olarak yanında tutmuştu. Hizmetçilerin çocuklarıyla birlikte. Şimdikiler de o çocukların çocuklarıydı.

Hizmetkârların hiçbirisi yetersiz besleniyor ya da yoksul görünmüyordu. Chaol ve Nesryn'e gemiden saraya kadar eşlik ederlerken de hiçbirisi korkuya dair bir işaret sergilememişti. Anlaşılan şimdiki kağan hizmetkârlarına iyi davranıyordu. Chaol henüz kim olacağına karar verilmemiş olan vârisinin de aynı iyi davranışı sürdürmesini diledi.

Adarlan'dan ve Terrasen'den farklı olarak; imparatorlukta tahata geçecek kişinin kim olacağına kağan karar veriyordu; kan bağı ya da cinsiyet belirleyici değildi. Baştaki erkek ya da kadın kağanın mümkün olduğunca çok sayıda çocuk yapıp onların arasından birini seçmesi seçimi ancak bir dereceye kadar kolaylaştırıyordu. Kraliyet ailesinin çocukları arasındaki rekabet ise... tam anlamıyla acımasızca bir yarıştı. Çocukların hepsi annelerine ya da babalarına en güçlü, en zeki, hükmetmeye en uygun olduklarını kanıtlamak üzere yetiştiriliyordu.

Kağan yasalar gereği belirsiz, gizli bir sandıkta mühürlü bir belge bulundurmak zorundaydı. Bu belgede kendisinin seçtiği vârisin adı yazıyordu. Vâris resmen ilan edilmeden önce ölecek olursa her an değiştirilebilirdi. Fakat bu sistem hakanlığın ta ilk kağanın bu kıtanın krallıklarını ve bölgelerini bir araya getirdiği zamandan beri korkulu rüyası olan şeyi önlemek için tasarlanmıştı: Çöküş. Dış güçlerin etkisiyle değil, içerideki savaşın getirdiği çöküş.

Daha o kadar uzun zaman öncesinde ilk kağan bilgece hareket

etmişti. Hakanlığın üç yüz yıllık tarihi boyunca bir kez bile iç savaş çıkmamıştı.

Hizmetkârlar iki devasa sütunun arasında durduklarında Nesryn, Chaol'un tekerlekli sandalyesini itip zarafetle eğilerek selam verip onları geride bıraktı. Gösterişli ve şatafatlı taht odası ikisinin karşısında uzanıyordu. İçeride onlarca insan gün ortası güneşinde parıldayan altın sarısı kürsünün etrafında toplanmıştı. Chaol tahttaki adamın karşısında dikilen beş figürden hangisinin bu imparatorluğa hükmetmek üzere seçileceğini merak ediyordu.

İçerideki kırk kişinin giysilerinin hışırtılarından başka çıt çıkmıyordu. Chaol gözlerini birkaç kez kırıştırtırken odadakileri sayıvermişti. Parıltılı kürsünün iki yanında toplanmış ipekten, etten ve mücevherlerden bir duvar örmüşlerdi. Nesryn, Chaol'u iterek bir bulvarın içinden geçiriyordu sanki.

Giysilerin hışırtıları, tekerleklerin tıkırtıları ve gıcırta. Nesryn tekerlekleri daha o sabah yağlamıştı. Fakat haftalarca denizde kaldıklarından metal yıpranmıştı. Her bir gıcırta taş a çiviler saplanıyormuş etkisi yaratıyordu.

Fakat Chaol başını dik tuttu. Omuzlarını da.

Nesryn kürsüden; ikisiyle babaları arasında dikilen, hepsi hayatlarının baharındaki, kız ve erkek beş genç asilzadenin oluşturduğu duvardan; makul bir uzaklıkta durdu.

İmparatorlarını savunmak. Bir prens ya da prensesin birinci vazifesiydi bu. Sadakatlerini ispatlamanın, vâris seçilmelerinin en kolay yolu buydu. Karşılarındaki beş kişi...

Chaol yüzüne boş bir ifade yerleştirip tekrar saydı. Sadece beş kişiydiler. Oysa Nesryn altı çocuktan bahsetmişti.

Fakat Chaol gözleriyle kayıp genç asilzadeyi aramak yerine belini bükerek eğildi. Son haftada, denizdeyken ve hava gitgide ısınıp güneşin etkisiyle kururken bu hareketi tekrar tekrar çalışmıştı. Yine de tekerlekli sandalyede eğilmek ona hâlâ tuhaf geliyordu. Fakat Chaol iyice eğildi. Ta ki kımıltısız bacaklarını; lekesiz, kahverengi çizmelerini ve artık hissedemediği ve oynatamadığı ayaklarını görene kadar.

Chaol solundan gelen kumaş seslerinden Nesryn'in yanına geçtiğini ve kendisi gibi yerlere kadar eğildiğini anladı.

Nesryn'in daha önce tembih ettiği gibi üç nefes boyunca eğilmiş halde beklediler.

Chaol o üç nefesi kendisini sakinleştirmek, her ikisinin de üzerlerindeki ağırlığı zihninden atmak için kullandı.

Bir zamanlar kusursuz bir soğukkanlılıkla hareket etmekte us-taydı. Dorian'ın babasına yıllarca hizmet eden Chaol, emirleri hiç sorgulamadan yerine getirmişti. Ondan önce ise Anielle'in şimdiki, meşru lordu olan kendi babasına ve onun yumruk etkisi yaratan sözlerine katlanmıştı.

Bir süredir Chaol'un isminin önüne yerleşen *lord* unvanı ise şaka gibi geliyordu. Chaol'un itirazlarına rağmen Dorian'ın vazgeçmediği bir şaka ve bir yalan.

Lord Chaol Westfall. Kral Eli.

Chaol bu unvandan nefret ediyordu. Tekerleklerin sesinden de fazla. Kalçalarından aşağısını hissedemediği bedenden de fazla. Bedeninin hareketsizliği onca haftanın ardından bile onu şaşırtmaya devam ediyordu.

Chaol Hiçbir Şeyin Lordu'ydu. Yeminini Bozanların Lordu. Yalancılardan Lordu.

Chaol belden yukarısını kaldırırken gözleri tahttaki kır saçlı adamın çekik gözleriyle buluştu. Kağanın yıpranmış, kahverengi teni küçük, cingöz bir gülümsemeyle kırıştı... Chaol kağanın da onun nelerin lordu olduğunu biliyor olabileceğini düşündü.

Nesryn kendisinin iki yanı olduğunu düşündü.

Bir yanı şimdiki vazifesi olan Adarlan Kraliyet Muhafız Kıtası yüzbaşılığıydı. Krala tekerlekli sandalyedeki adamı tedavi ettirmeye ve karşısında tahtında oturan adamın izniyle bir ordu kurmaya yemin eden yüzbaşı. Nesryn'in o yanı başını ve omuzlarını dik, ellerini belindeki süslü kılıçtan tehditkâr olmayan bir mesafede tutuyordu.

Bir de diğer yanı vardı.

Gemiyle yaklaştıkları tanrılar şehrinin ufkundaki kulelere ve minarelere, hepsinin tepesinde gururla dikilen parlıtlı Torre'ye bakıp gözyaşlarını tutmak zorunda kalan yanı. O yanı kırmızıbiberin dumansı, zencefilin taze, kimyonun davetkâr ve tatlı kokusunu rıhtıma ayak basar basmaz almış ve *yuvasında* olduğunu iliklerine kadar hissetmişti. Doğru, Nesryn Adarlan'da yaşamış, Adarlan'a hizmet etmişti ve Adarlan için, hâlâ orada olan ailesi için canını verirdi. Fakat bir zamanlar babasının yaşadığı ve Adarlan'da doğmuş annesinin bile kendisini daha rahat hissettiği bu yer... Buradakiler onun halkıydı.

Tenler kahverengi ve bronzun çeşitli tonlarındaydı. Dört bir yandaki pırıltılı, siyah saçlar... *Kendi* saçları gibi saçlar. Çekikten, iri ve yuvarlağa, kısığa uzanan; siyah, kestane rengi hatta nadiren ela ve yeşil gözler. Onun halkı. Krallıkların ve bölgelerin bir bile-

şimi, evet, fakat... Burada sokaklarda kısık sesle hakaretler edilmiyordu. Burada çocuklara taş atılmıyordu. Burada kız kardeşinin çocukları kendilerini farklı, istenmiyor hissetmiyorlardı.

Ve Nesryn'in o yanı... Dik omuzlarına ve kalkık çenesine rağmen Nesryn'in dizleri karşısında dikilen kişinin –şeyin– karşısında titriyordu.

Nesryn babasına ne yapmak için nereye gideceğini anlatmaya cesaret edememişti. Sadece Adarlan Kralı adına bir şey teslim etmesi gerektiğini ve bir süre uzaklarda olacağını söylemişti.

Gerçeği söylese babası buna inanmazdı. Zaten Nesryn'in kendisinin de inandığı söylenemezdi.

Kağan evlerinin şöminesinin önünde kış geceleri fısıldanan bir öyküydü; ona dair efsaneler fırınlarında sonu gelmez ekmek somunları yoğururlarken anlatılırdı. Nesryn'i tatlı bir uykuya daldıran ya da ona iliklerine işleyen korkular yaşatan, atalarına dair masallar.

Kağan yaşayan bir efsaneydi. Bu şehre ve imparatorluğa hükmeden otuz altı tanrı kadar o da tanrısal bir varlıktı.

Antica'da o tanrılar için inşa edilmiş, çeşitli kağanlara ait anıtlar kadar çok tapınak vardı. *Hatta daha da fazla.*

O tapınaklardan dolayı buraya tanrılar şehri diyorlardı. Bir de o altın sarısı kürsünün üzerindeki fildişi tahtında oturan canlı tanrıdan dolayı.

Kürsü gerçekten som altındandı. Babasının fısıltıyla anlattığı efsanelerdeki gibi.

Ve kağanın altı çocuğu... Nesryn daha tanıtılmadan onların isimlerini biliyordu.

Nesryn, Chaol'un da gemi yolculuğu boyunca yaptığı titiz araştırmalardan dolayı kağanın çocuklarını görür görmez tanıyacağından emindi.

Fakat bu toplantının seyri o şekilde olmayacaktı.

Zira Nesryn son haftalarda eski yüzbaşısına anavatanına dair ne kadar çok şey öğrettiyse, Chaol da ona saray protokolünün yanında nasıl davranacağına dair dersler vermişti. Chaol resmi

DÜNYAYI KASIP KAVURAN CAM ŞATO SERİSİ ALTINCI KİTAP

ŞANLI BİR İMPARATORLUK... UMUTSUZ BİR ARAYIŞ...

Şimdi Aelin'in izini bırakıp

Chaol'un kaderine odaklanma zamanı.

Kral Eli Chaol ve Nesryn, Erilea'yı kurtarmak için,
son umutlarına doğru, tekerlek seslerinin azabıyla,
yola çıktılar. Güney Kitası'nın Kağanı'nın devasa
ordusuna ihtiyaçları var. Işıltılı kent Antica onları bekliyor.

Burada sadece Erilea için değil kendileri için de şifa
arayacaklar ve keşfettikleriyle baş etmekte çok zorlanacaklar.

Acılarla geçen çocukluk yıllarının ardından

Yrene onlara yardım edebilecek mi?

*Cam Şato, Karanlık Taç, Ateşin Vârisi, Gölgele Kraliçesi
ve Fırtınalar İmparatorluğu'nun ardından Şafak Kulesi
ile efsaneye bambaşka bir yerden bakıyor ve hayrete
düşüyorsunuz.*

